

Velika duša moja Gospodina!

Poštovane i drage sestre!

Ponovno se okupljamo oko dragog lika naše nebeske Majke da bi joj zahvalile za primjer koji nam je svojim životom pokazala, za milosti koje nam je dijelila i još uvijek dijeli, za majčinsku ljubav kojom nas je pratila na krivudavim stazama života i uvijek ponovno vraćala svome Sinu, izvoru naše sreće i radosti.

„Tko je ona velika Žena ko zora rana što blista... zmiji će glavu pogazit...“ Da, to je Marija „ponizna službenica Gospodnja“, koja upravo po svojoj poniznosti i samozatajnosti postaje velika; koja ne teži za slavom i čašću, a pod srcem nosi Najsvetijega, najslavnijega Spasitelja svijeta; koja ne živi za svoje planove i ne opire se planovima Božjim i kad ih ne razumije.

Marija, potpuno darovana Bogu zahvaljuje u dubini srca za sve što ju snalazi i što Bog od nje traži. Zato je postala velika jer je s ljubavlju vršila male stvari, a otvorila srce i dušu Velikome Bogu da on djeluje u njoj.

Neka nas ta divna i velika Žena, naša draga nebeska Majka posebno potakne da o njezinoj svetkovini Uznesenja na nebo i mi podignemo svoje srce i dušu Bogu i spremno obnovimo svoja obećanja vjernosti Gospodinu. Recimo svoj „DA“ radosno i ponosno u sebi, i u zajedništvu sa sestrama, i stojmo čvrsto uz njega ma kako nam bilo teško. Ne klonimo duhom u trenucima kušnje jer to je samo čas tame na svijetlome putu prema Onome koji nas je odvijeka izabrao.

Ovim poticajima iskreno vam čestitam svetkovinu Marijina Uznesenja i opraštam se od vas uz preporuku u svete molitve.

Vaša zahvalna

s. Miroslava Bradica
vrhovna poglavarica